

Sözüm Sana

– Hüseyin Yanmaz · 05 Ocak 2012

Eyyy insan sözüm sana
aç gözlerini bir bak etrafına.

ne zavallı//

ne garip//

ne aç//

ne yoksul//

ne yetim//
ne çaresiz insanlar var.

Eyyy insan sözüm sana
kaldır koy elini yüreğinin sesini bir dinle
bir ses ver duyulanlara
kulak ardı etme
gelme yetimin üzerine
indir o elini koy o güzel elbisenin içine bak
insanım diyorsun
ne güzel elbiseler giymisin bari ver elbisenin hakını

Eyyy insan sözüm sana
sen anlamazsın gerki
ne açtan nede toktan.

gördün elleri nasırlı yüzü gözü kir içinde
elbiseleri yıtrık ayağında yok papuç
aşalayıp duruyorsun.

o da insan//
kaderine yazılmışsa yoksulluk.

Eyyy insan sözüm sana

hiç hakkın yok
senin ne dövmeye nede azarlamaya.

gelme hiç görmezlikte
düşüp kalkmayan bir
Allah //tır//.yoktur ondan büyük

bugün bana yarın sana
uçma yükseklerde düşersin bir gün.

Eyyy insan sözüm sana//

kaldır başını bak etrafına
bu dünya yalan
bak neler
neler oluyor.

her gün bir aç bir yetim bir zavallı bir çaresiz ölüyor
sahipsiz mezarlara bir uğrada gör ne bir gül nede bir çiçek
nede bir isim var yok böyle bir acımasızca davranış
insanım diyorsun.

hadi be yürü git//

sen bir hiçsin//
bu zavallının yanında benim gözümde
ne kadarda ben büyük bir insanım desende.

Eyy insan sözüm sana//...

biz ne elbiseler gördük içinde adam bile yok
biz ne adamlar gördük üzerinde elbise bile yok (mevlana)...

Hüseyin YANMAZ
16/12/2011